

med Hensyn til Afgørelsen af, hvorledes Fordelingen skal ske. Det er først, naar denne Lov — hvis den bliver til Lov — har virket i nogle Aar, at man egentlig kan komme til Rundsab om, hvorledes Fordelingen i Virkeligheden er. Regeringen havde sine Regler, Flertallet har ændret paa dem, og jeg har i og for sig ikke noget mod disse Ændringer at erindre. Jeg nævner nogen Tvivl om, om det ikke er at gaa Dpholds kommunen for nær, naar man i Tilfælde af, at Fordelingen sker efter Værdierne, i Dpholds kommunen kun vil tage Hensyn til Værdier under 2,000 Kroner, men jeg maa sige, at man her er stillet saaledes, at jeg ikke kan give Grunde for, hvorfor man paa den Maade skulde gaa dem for nær. Dpholds kommunen faar forlovs de 10 pCt., den har i Reglen Afgang til at inddrage under den almindelige Beskatning de Betsyrelsesmedlemmer, der netop oppebære de meget høje Gager, idet de som Regel bo samme Sted, hvor Aftieselskabet har sit Hovedkontor. Jeg tror derfor, at man ikke gaar selve Dpholds kommunen saa meget nær paa den Maade, som her er foreslaet, men jeg stiller mig usikker overfor det. Jeg ser, at Flertallet har villet undergive disse Bestemmelser en Revision efter 3 Aars Forløb. Det vil ganske sikkert ogsaa blive nødvendigt, selv om der ikke i Loven staar nogen Revisionsbestemmelse; jeg synes derfor, at det var bedst at udelade denne Revisionsbestemmelse. Den lille Regel, vi have i § 14 om Skatteyndernes Forpligtelse til at betale Morarenter, ere vi i Realiteten enige om, men jeg tror ikke, at den Rettelse, som Flertallet har gjort, er heldig. Jeg ved ikke, hvad der menes med den; men det kan jo altid komme under Overvejelse senere. I § 16 er der i Regeringsforslaget og ligeledes i Flertallets Forslag givet Sogneraadet Ret „for 3 Aar ad Gangen til at beslutte, at der af det til Vigning paa Kommunen bestemte Beløb ikke paa Hartkornet maa ligned mere end Genemsnittet af, hvad der i de 3 nærmest foregaaende Aar er lignet paa dette Grundlag.“ Der er hertil stillet forskellige Ændringsforslag, som have det tilfældes, at de ikke ville gøre det til Ret for Sogneraadene at beslutte dette, men til en absolut Pligt, eller rettere, at de ville udstede et absolut Forbud mod, at Hartkornskatten fremtidig vokser ud over, hvad den har udgjort gennemsnitlig i de sidste 3 Aar. Det forekommer mig at være en mærkelig Regel. Den sognekommunale Hartkornsskat svinger jo nu fra 3—4 Kr. og op til vistnok 50—60 Kr. pr. Lønde Hartkorn. At man i anstrengte Kom-

muner vil sætte en absolut Grænse for Hartkornskatten, kan jeg forstaa, men at man ogsaa i de Kommuner, der ere saa lykkelige, at deres Hartkornsskat udgør et meget moderat Beløb, vil udstede et Forbud imod, at den kan stige i Fremtiden, forstaaer jeg ikke, og jeg tror heller ikke, at det er Meningen. Det forekommer mig, at Kommunerne virkelig maa bevare deres Frihed til ogsaa i Fremtiden at lægge Afgifterne over paa Hartkornet, indtil de naa saa højt op, at Hartkornet kan siges at være overanstrengt. Som sagt, der er adskillige Kommuner, hvor dette ikke er Tilfældet. Flertallets § 18 svarer jo i mange Retninger væsentlig til den Bestemmelse, som Regeringen har i sit Lovforslag om Bygningskyld i § 12; der er kun tilføjet en Begrænsning for Amtsrådets Ret med Hensyn til Fordelingen af det Beløb, som skulde fordeles paa Kommunerne. Jeg maa tilstaa, at jeg er ikke ganske med paa den Bestemmelse, som er fremkommen her i § 18, sidste Halvdel; navnlig staar det mig ikke rigtig klart, om Amtsrådene, naar de affatte Overslagene, ere i Besiddelse af tilstrækkelige Oplysninger til at anvende denne, som det forekommer mig, meget kunstige Beregning. Jeg tror, man her kunde lade Amtsrådene have frit Stør; der vil vistnok derved i Virkeligheden ikke være nogen Fare. Men kan man finde en Begrænsning, som er let haandterlig og rimelig, kan jeg naturligvis ikke have noget derimod; denne her er mig, som sagt, for kunstig. — Hvad angaar de Ændringsforslag, der gaa ud paa at indføre en Afgift paa Kommunens faste Ejendomme, bygningsskiftpligtige Ejendomme, skal jeg ikke opholde mig videre derved; jeg skal kun udtale, at der jo fra adskillige Sider er fremkommet den Anerkendelse af det Princip, der ligger til Grund for Regeringens Forslag om Vigning paa Bygningskyld; men der er jo fra forskellige Sider ogsaa fremkommet Indvendinger derved, som naturligt er efter den store Erfaring om de sognekommunale Forhold, som rummes i denne Sal. Der skal fra Regeringens Side være fuld Villighed til at forhandle om den nærmere Formulering af Forslaget. Det er Regeringen kun om at gøre at fastholde Hovedprincippet i Lovforslaget, og ad denne Vej søge at hjælpe de Kommuner, hvor der virkelig er Trang til en Rettelse for Hartkornet, og hjælpe dem paa en Maade, som efter min Mening er den eneste, hvorpaa man kan komme dem til Hjælp. At hjælpe Hartkornet gennem dette Lovforslag tror jeg ikke vil opnaas i nogen synderlig Grad.